

AHMED KUDDÜSİ HAZRETLERİ

Ahmed Kuddûsi Hz.'nin makamı ve mezarı Niğde Bor ilçesindedir. Niğde'nin yetiştirdiği önemli bir divan şairidir. Şairliğinin yanında bilgeligi ile de kendisine değer verilen önemli bir zattır. Vefat ettiği gün demirci körüklerinde demirin ısınıp tav almadığı söylenir. Ve yine vasiyetine göre; "Öldüğüm zaman, defin sırasında, cemaatimi fazla bekletmeyin" deyişiyle de dikkatleri çekmektedir.

Ahmed Kuddûsi Hz.'nin Abdullah, Mehmet, Ahmet, Mahmut adlarında dört oğlu ve iki kızı Bor Mezarlığı'nda hemen Kuddûsi Hz.'nin yanı başında metfunlardır.

Bor Caddesi üzerinde ki kabrinin kaldırılıp Bor mezarlığına defnedilmesi işlemleri sırasında bir yöneticinin cinnet geçirdiği söylenmektedir.

Ahmed Kuddûsi Hz. ile ilgili bir menkıbe ise şöyledir:

"Ahmed Kuddûsi Hz. tarlada çalışırken bir adam yanına gelir ve Kuddûsi Hz.'ne:

-Sen ulema bir insansın, burayı neden terleyi terleyi belliyorsundur.

Adam böyle dediği anda Kuddûsi Hz. beli toprağa sokuyor. Bel toprağa girince tüm altın çıkıyor. Bunu gören adam tekrar soruyor:

-Sen neden o paraları almıyorsun da çalışıyorsun?

Bunun üzerine Ahmed Kuddusi Hz.:

-Ben alnımın terini yerim, Allah bana öyle emretti, diyor."

Bir Cuma günü Kuddusi Hz.'lerinin ziyaretine gelen tanıdığı, Cuma vakti yaklaşınca izin ister ve gider Cuma sonrası bir vesile ile tekrar buluşurlar ve Kuddusi Hz'leri kendisine taze hurma ikram eder. Ziyaretçisi taze hurmanın nereden geldiğini sorar. Kuddusi Hz.'leri biraz daha bekleseydin Cuma namazını Mekke'de birlikte kılabileceklerini kendisine söyledi.

Yine dönemin ulusal ve yerel basını kabrinin değiştirilmesine büyük tepki göstermiştir. Özellikle Kurtuluş Savaşı önderlerinden, Atatürk'ün yaveri olan ve 1927 yılından itibaren 7 yıl süreyle, Atatürk döneminde, Cumhurbaşkanlığı Muhafaza Alayı'nda görev yapan, Borlu Albay Halil Nuri Yurdakul tepkisini ulusal ve yerel basın aracılığıyla sert bir şekilde ortaya koymuştur.

15 Temmuz 1769 tarihinde doğan Ahmed Kuddûsi, hakkında en çok İlmî çalışma yapılan divan şairlerinden biridir. İlk tahsilini Nakşî Şeyhi olan babasından almıştır. Sonradan Kuddûsi Hz., Kadirî Tartikatı'nın merkezinde önder bir veli olarak görülür. 18 yaşında iken babasını kaybeden Kuddûsi Hz. babasının ölüm acısını bir şiirinde şöyle dile getirir:

“Vefat etdi peder ben on sekiz yaşında iken bil

Karârım kalmadı hiç başladım pes âh u efgâne”

(Onun acısıyla yerimde durmayıp ah ile feryâda başladım)

1265 senesi Cemâziyel ahir ayında vefat eden Ahmed Kuddûsi için Osmanlı müelliflerinde “Âşık ve mücahid bir zât” tanımı yer alır. Bunun nedeni, 1807 Osmanlı-Rus Savaşı'nda kendisine mürid olanlarla birlikte bizzât cephede savaşmış olmasıdır.

Kadirî Tarikatı'nın önemli temsilcilerinden olan Ahmed Kuddûsi'nin Divanı'ndan alacağımız bugün dahi çok ders vardır.

Ahmet Kuddûsi, şiirleri kitap halinde yayınlanan şanslı şairlerimizden birisidir. Yalnız, tarihi hayatından çok, menkıbevi hayatı derlenmiş ve anlatılmıştır. Fehmi Kuyumcu tarafından 01.06.1982 tarihinde Ankara'da yayınlanan “Kuddûsi Divanı” adlı eserde önsöz olarak menkıbevi hayatından birçok örnek vardır.

Ahmet Kuddûsi ve şiirlerinin yorumu üzerinde düşünürken, alışılmışın dışında ve bütün Anadolu'ya şamil bir bakış sunmak istiyorum. İlk olarak Kuddûsi Anadolu'da tek ve yalnız mıdır? Yoksa vatan topraklarını süsleyen ve zenginleştirip mümbitleştiren bir nurlu silsilenin devamı mıdır?

Elbette Kuddûsî'yi tek ve yalnız düşünmek mümkün değildir. Bir takım duygularla böyle değerlendirenler varsa, bu fikir edebiyat dünyamızı zenginleştiren bir yorum olmadığı gibi bizzat şairimizin anlattıklarına da aykırı düşer.

Hani şöyle kır-bayır, dere- tepe dolaşırken en olmadık yerde bir badem ağacı, bir alıç, bir üzüm çubuğuna rastlarsınız. Umulmadık

bu manzara çok zaman bizi şaşkırtır. Nasıl oldu da bu çorak toprakta, otsuz çöpsüz beldede bu ağaç, bu meyve, bu yeşillik hâsıl oldu diye şaşarız. Bu şaşkınlık tabii ki çok sığ bir bakışın sonucudur. Şöyle helikopterle yükseklerden kuşbakışı buralara ve çevrelere baktığımızda belki 50-100 veya 150-200 kilometre mesafede akarsuların ormanların bizi selâmladığını görürüz. İşte edebiyat tarihimizin derinliklerine baktığımız zaman birçok enteresan ilgiler, ortak noktalar, yaşatılmış değerler, duygular, sevgiler görürüz. O geniş fikir ve coğrafya sahası üzerinde, kıtaları, memleketleri bağlayan kara ve deniz yolları gibi böyle büyük zirveleri bağlayan fikir ve duygu ilmekleri, gönül telleri vardır. Bu ilgileri ve ilmekleri takip ederek yüzlerce yıl ötelere uzanırken, yolumuz üzerinde birçok tepelere, dağlara, sıra dağlara rastlarız. İşte doğu Türkleri için de Yunus Emre (13. yy) bu sıra dağlardandır. Ahmet Kuddûsi de 'Yunus Emre âşıkının serveri' diye başlayan şiirinde Sarı Saltuk, Mevlânâ, Taptuk Emre ve Yunus Emre'den bahsederek mensup olduğu silsileyi açıklamıştır.

Kuddûsi'yi en güzel, şiirleri anlatmıştır. Bazı şiirlerine bakalım:

“Kâinâta bak tefekkür eyle bil Hallâkını,
On sekiz bin türlü âlem halkının Rezzakım”

“Kıl tefekkür ki doğa gönülde şems-i marifet Ârif olam der isen tut
ârifan ahlâkını.”

“Arif-i Hakkım demişsin ilmü irfanın kanı?”

“Cümle halktan nefsinin alçak bilen alâ olur Tatlu dil güler yüz imiş
hâlû şânı müminin”

Bir başka şiirinde çalışmayanın murat alamayacağını, hayattan zevk alamayacağını ve kişinin ancak çalışma ile yol alabileceğini anlatıyor:

“Giden günler geru gelmez,
Bu demler de geçer kalmaz,
Çalışmayan murad almaz,
Gönül sana demedim mi?”

“Kişi sa'y ile alır yol.”

Çalışmanın zaruretini anlatan şair ilim konusunda; yukarıda naklettiğimiz mısralar gibi; birçok şiirinde ısrarla durmuş, ilmi olmayan kimsenin imanının da zayıf olacağını belirtmiştir. İlimi olmayan dervi

şin zannetme ki imanı var:

“Ki ilmi olmiyan dervişte zan etme ki iman var.”

Bir başka mısraında sanat gibi zahiri ilimlerin de ancak çalışmayla elde edileceğini çok veciz bir şekilde açıklamıştır.

“İlmi zahir kesb ile hâsıl olur hırfet gibi”

Allah’tan faydalı ilmi talep eden Ahmet Kuddûsi:

“İlâhî ilmi nafide bizi sen eyle üstad” diyerek bir ölçüde getirmektedir. İlmin faydalısını dilemektedir.

Çevremizde Şeyh Kuddûsî adıyla tanınan şair (11 Rebiulevvel) 1183 gecesinde Bor’da doğmuştur (1760). Doğum gününün pazartesi olduğu kaydedilen şairimizin babası Mer’âşi zade İbrahim Efendi’dir. Maraş’tan geldikleri anlaşılmaktadır. Öz annesinden 18 kardeş oldukları halde bunlardan Ahmet ve Mahmut’tan gayrisi vefat etmiştir. Ahmet Kuddûsi Nakşi usulünde babasından ders ve feyz alarak tasavvuf âlemine dalmıştır. Fehmi Kuyumcu’nun Kuddûsi Divanı önsözünden öğrendiğimize göre çeşitli konularda eğitim görmüş “medrese tahsili görmüştür”. Babası 1785 yılında vefat edince büyük bir sarsıntı geçiren şair merhale merhale ilmi ve irfanı kavileştikçe şiirde ve ifade de gelişmiş ve bugün elimizde bulunan divan meydana gelmiştir. Zamanın dil ve kültür gerçekleri de nazarı itibara alındığında günümüzün okuyucusuna sunulması için açıklamalı ve karşılaştırılmalı bir divan yayınına ihtiyaç olduğu söylenebilir. Onu edebiyat tarihimizin, yaşadığı dönem temsilcilerine dâhil etmek, yeni nesillerin de zevkle okuyup anlayacakları bir kıvama getirmek gerekiyor. Her ne kadar yayınlanan divanda sözlük bölümü ilave edilmişse de, şiirin mahiyeti ve özel deyimleri sebebiyle, açıklamalara ve yorumlara ihtiyaç olduğu söylenebilir.

Şairin okuyucuları ve takdirkârları Bor’da “Ahmed Kuddûsi”yi anma günleri tertip etmişlerdir. İlk toplantı 1985 yılında yapılmış, ikinci toplantı 25 Ekim 1986 Cumartesi günü Niğde Valisi Ünal Özgödek’in konuşması ile başlamış, M. Asım Koksall “Bütün yönleriyle A. Kuddûsi’de Ahlak Anlayışı”, Erciyes Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Öğretim Üyesi Yrd. Doç. Dr. A. Vehbi Ecer “A. Kuddûsi Hz’nin Allah Aşkı”, Fehmi Kuyumcu “İlmi ve İrfanı”, Avukat İsmail Özmel “Yunus’tan Kuddûsi’ye” konularında konuşmuşlardır. Bu ilmi çalışmalar zaman içinde Kuddûsi gerçeğini daha da tanıtacak ve sevdirecektir.

Şiirlerinde bazen dil çok ağırdır. Çoğu zaman da sade ve akı-
cıdır. Mısralarında aruzun havası hemen hissedilir. Çok çeşitli konular
şiiirinin malzemesi olmuştur. İlim, irfan, çalışma, doğruluk, kanunlara
saygı, sevgi, Allah sevgisi, Peygamber sevgisi, Mevlânâ sevgisi, ta-
assup yergisi gibi birçok konuda yazmıştır. Divanında 942 şiir vardır.
Pendnamesi, Vasiyetnamesi, İcazetnamesi ve dört mektubu bu divana
ek olarak yayınlanmıştır.

Çileli ve feyizli bir hayat yaşamış, 1848 yılında Bor'da vefat et-
miştir. Mezarı Bor kabristanındadır. Şehir içinde bir de makamı vardır.

Bor'da girişte, dört yol ayrımında yaptırılan Ahmed Kuddûsi
Makamı iki kattan meydana gelmektedir. Birinci zemin kat toprağın
altında kalmaktadır. Zemin kalebodur döşeli, her taraf pırıl pırıl ve
tertemizdir. Küçük bir araştırma merkezi olacak büyüklükte bir geniş
oda. Eskiden evlerin altındaki böyle yerlere zerzemi derlerdi. Toprağın
üzerindeki makama üç merdivenle çıkılıyor. Mermere yazılmış şiirler ve
huşu veren bir sadelik.

Bu eser 13 Ekim 1985 tarihinde açıldı. T. Yardım Sevenler Der-
neği Bor Şubesi tarafından gerçekleştirilen makamın açılışında Bor
Kaymakamı ve sonra Niğde Valisi Ünal Özgödek konuştular ve sonra
da açık oturum başladı. Çeşitli yönleri ile Ahmed Kuddûsi'nin tanıtıldığı
açık oturumda M. Asım Koksall, Dr. Müjgan Cumbur, Kuddûsi divanını
yeniden yayınlayan Fehmi Kuyumcu, İlahiyat Fakültesi dekan
yardımcısı Yrd. Doç. Dr. A. Vehbi Ecer ve Avukat İsmail Özmel birer
konuşma yaptılar. TRT spikerlerinden Ersin İmer de takdimleri yaptı.
Müzikli, şiirli, coşku dolu bir gün geçti. Kuddûsi bir daha anıldı.

Ahmet Kuddûsi hakkında İslam Âlimleri Ansiklopedisi'nin 17.
cildinin 313. sahifesinden başlayan açıklamalar vardır. Daha çok şiirleri
ile ilgili yorumlar vermesi sebebiyle bazı bölümleri aynen aktarmak
istiyorum.

"Ahmet Kuddûsi'nin babası büyük bir veli idi. Babası bir gece
rüyasında üç ay gördü. Ortadaki ay diğer aylardan daha büyük ve
parlak. Bu rüyanın tabirinde kendisinin üç oğlu olacağını ve ortanca
oğlunun büyük bir veli ve âlim olacağını anladı." Bir şiirinde bu durumu
şöyle anlatır:

"Rüyada hem görmüş peder, üç ay semada hoş kamu,
Ortadaki ayda çoğimış Behçet-ü nûr-u ziyâ."

Ahmed Kuddûsi, zahiri ilimleri öğrenmek için de uzun müddet

medrese tahsili gördü. 1786 senesinde babası vefat edince, ilahi bir emir üzerine Turhal'a gitti. Turhal'da bulunan ve Turhal şeyhi denilen zâtin sohbetlerinde bulunarak kemale erdi. Oradan bir arkadaşı ile ayrılıp Erzincan'a geldi. Sert geçen kış mevsimi yüzünden Erzincan'da birkaç ay kaldı. Yaz mevsimi gelince, Erzincan'dan ayrılarak, önce Şam'a sonra Mısır'a gitti. Daha sonra Hac farzasını yerine getirmek için Mekke-i Mükerreme'ye gitti. Bu ilk Hicaz seferinde Hira ve Uhud dağında, Hz. Hamza ve Uhud harbinin diğer şehitlerinin medfun bulunduğu sahada ve dağın kayalıkları arasındaki mağaralarda uzun günler uzlette kaldı... bu sırada "Anadolu'ya git, orada evlen, senin için üstün derece ve makamlar aile kadrosu içinde hâsıl olacaktır" ikaz ve işaretini üzerine, bir daha ki hac mevsiminde tekrar hac ederek Bor'a geri döndü.

"Davet etti köyüne çünkü bizi ol şâhımız,
Pes icabet eyledik bugün açıldı râhımız"

Davete uyarak gittik ve o gün yolumuz açıldı diyen Ahmed Kuddûsi gece ve gündüz aşk ateşine yanarız. Ağıt ve figanımız o kadar yüksekte oldu ki, herkes bu ağıdımızdan bezdi, bıktı anlamındaki şu beyti ile biten gazelini yazdı:

"Yanarız ışk oduna Kuddûsîya leyl-ü nehâr,
Kıldı âlem halkını âciz figan-ü ahımız." (S: 313,314)

Ahmed Kuddûsi 1807 ve 1810 Osmanlı-Rus savaşlarına katıldı. Bir süre Anadolu'da kalan Kuddûsi Hazretleri tekrar Hicaz'a gitti. Uzun süre Mekke ve Medine arasındaki ıssız çöllerde, dağlarda nefsinin safiyete ulaştırmak için çektiği çileler, onun derecesini bir kat daha yükseltti. Bu sırada günlük yiyeceği, her gün belirli saatte kendiliğinden bir ceylanın verdiği süt idi. Hicaz'da geçen günlerini divanında şöyle anlatır:

Çıktım vatandan gittim Hicaz'a,
Dağ-ü çöl bana gülîzar oldu.

Yalınız yayan râha azm ittim,
Köşküm sarayım kûhisâr oldu.

Susuz azıksız ulu dağlarda
Rûz-u şeb rızkım tatlı nâr oldu.

Görmedim açlık hem susuzluk hiç
Her ne istersem çün vâ r oldu.

Tevhîd ile bu devleti buldum
Çok diyen ânı bahtiyâr oldu.

Düştü Kuddûsî dâmına aşkın
İstemez çıkmak hoş şikâr oldu.

Ahmed Kuddûsi, Hicaz'dan Bor'a döndükten sonra, birçok din düşmanının düşmanlıkları sebebiyle, on üç yıl kadar evinde inziva hayatı yaşadı. Bu arada, bir gün Cuma vaktinden önce bir tanıdığı, misafir olarak onun evine geldi. Cuma vakti yaklaştığı halde Ahmed Kuddûsi hiçbir acelecilik göstermedi. O zat cumaya gitmek için izin istedi. Ahmed Kuddûsi; "Biraz daha beklesen iyi olacaktı. Namazdan sonra seni beklerim" buyurarak misafirini uğurladı. Cumadan sonra biraz gecikerek gelen misafir zat, yemekle beraber taze hurma ve o mevsimde Bor'da olmayan taze sebzeler ikram edilince, çok şaşırıldı. Ve "Efendim hurma ve sebzeler buranın olamaz, siz cumayı nerede kıldınız?" diye sorunca, Kuddûsi hazretleri "Evladım söz dinleyip biraz daha beklesen ihlâsının karşılığını görecek, bizimle birlikte sen de cumayı Kabe-i Muazzama'da kılacaktın." buyurdu, (s. 314)

Daha önce de belirttiğimiz gibi Ahmed Kuddûsi'nin tarihi hayatı ile menkıbeyi hayatı iç içe anlatılmış ve hemen hemen bütün kaynaklar aynı olayları biraz farklı üslupla tekrarlamıştır.

O devrin ileri gelenlerinden makam sahibi biri bir sohbet; zamanımızın büyük velisi kim ise onunla görüşmek istiyorum diye yakınlarına bildirir. Bunun üzerine orada Kuddûsi'yi tanıyanlardan biri,"zamanımızın büyük velisi Ahmed Kuddûsi'dir" deyince, kendisini İstanbul'a davet ederler. Ahmed Kuddûsi, İstanbul'a gelip huzura girince, orada bulunan kimseler, onun taşralı kıyafeti ile huzura girmesini pek beğenmeyip, ona yukardan bakıcı bir tavır takındılar. Ahmed Kuddûsi sohbet sırasında hiç konuşmayınca, o makam sahibi kimse; "Şeyh efendi siz de bir beyan buyursanız" deyince, "Efendim, bendeniz ilmi olmayan bir kişiyim. Huzurunuzda konuşmaya hayâ ederim (utanırım). Ancak emrinize uyarak başımdan geçen bir hadiseyi anlatayim, diyerek şu hikâyeyi anlattı: " Bir gün bendeniz Sarayburnu'nda sahil boyunca gezerken, çok güzel bir hanım sanda

la bindi. Gönlümü cezbeden bu güzelin peşinden başka bir sandala binerek onu takip ettim. Üsküdar iskelesinde karaya çıkıp, falan sokaktaki büyük bahçeli konağa giren bu hanımı bir daha göremedim- se de asla unutamadım. Gönlüm onun hicranı ile rahatsızdır, efendim”. O makam sahibi kimse, bu hikâyeyi duyar duymaz, yanında bulunanların hepsini dışarı çıkararak Ahmed Kuddûsi'ye “Efendim, anlattığınız benim halen içinde yaşadığım elemli halimin ifadesiydi. Şu anda ise o dertten kurtuldum. O hanım gönlümden silindi” dedi. Sonra Kuddûsi Hazretleri'ne görülmemiş ihsanda bulundu.

Yine bir gün Sultan, huzurunda bulunanlara; “Şu avucumda gizlediğim şeyi tahmin etmenizi istiyorum” dedi. Herkes bir şey söylemişse de kimse bilememiştir. Bir köşede oturan Ahmed Kuddûsi'ye; “Siz de bir tahminde bulunun” dediler. Ahmed Kuddûsi de; “Yedi iklim ve yedi deryayı gezdim. Bir balığı, yavrusunu arar gördüm.” dedi. Meğerse padişahın avucunda küçük bir balık varmış. Bunun üzerine Ahmed Kuddûsi'ye tazim ve ikramda bulunularak, sarayda kalması teklif edildi. Fakat o; “Ben aciz bir kulum, burada kalsam dünya imtihanından berat edemem.” buyurdu ve kalmayı kabul etmedi.

Bir süre İstanbul'da kalan Ahmed Kuddûsi, Bor'a döndü.

Ahmed Kuddûsi, bir gün Konya'ya giderek, Mevlana Celaleddin-i Rumi'nin kabrini ziyaret etmek istedi. Türbenin önüne vardığı zaman, türbedar kapıları kilitleyip gidiyordu. Ahmed Kuddûsi türbedara ne kadar açması için rica edip yalvardı ise de türbedar; “Akşam oldu, açma müsadesi yoktur.” diyerek kesin bir şekilde reddetti. Bunun üzerine Ahmed Kuddûsi şu dörtlükle başlayan medhiyesini okumaya başladı:

Şensin veliler şahı Ya
hazret-i Mevlâna.
Afet şu ben gümrâhı,
Ya hazreti Mevlânâ.

Dokuz kıtalık bu şiirini okudu. Ahmed Kuddûsi:

Ariflerin sultanı,
Dertlilerin dermanı,
Kuddûsi'nin cânânı
Ya hazreti Mevlânâ.

Kitasını okuyup şiiri bitirince kapılar kendiliğinden açıldı. Ahmed Kuddûsi, türbedarın şaşkın bakışlarından habersiz, ziyaretini yapı

rak oradan ayrıldı. Ertesi gün bu hadiseyi duyan Mevlevî şeyhleri ile bir kısım ulema: “Bu mutlaka Bor’lu Kuddûsî’dir” dediler. (S: 315-316) İlim zahir olarak adlandırdığı geniş anlamı ile (deneysel ilimler ve manevî ilimler) ilmin, sanat gibi gayret ve çalışma ile elde edileceğini söyleyen Ahmed Kuddûsî “Bizi faydalı ilimde üstad et” diye dua etmekte, ilim için bir ölçü vermektedir. Her türlü ilmin öğrenilmesini ve ilimden insanlara da bir faydanın gelmesini istemektedir.

İslam Âlimleri Ansiklopedisinde şu yorumlara da yer verilmektedir. (S: 317) “Birçok şiirinde Allahü Teâlâ’yı taleb etmeyi mal ve mevki ile şöhret, dünyaya ve maddeye ait her şeyin sevgisini kalbinden çıkarmayı tavsiye etmekte, kalbe yerleşmiş sevgisi olmayan mal, mülk, makam ve mevkinin de bir mahzuru olmadığını belirtmektedir. Ahmed Kuddûsî İslamiyete uyanı ve İslamın yüceliğini anlatmak için devrindeki sağlam idarecilerle, padişahları birçok defa medhetmiş ve onlara itaati (uymayı) tavsiye etmiştir. Müslümanların eğer fitneye uyup, din ve devletine ihânet etmezse yer ve gök ehlinden dua ve yardım alacaklarını, şayet din ve devletine ihânet ederlerse zulüm ve belalara uğrayacaklarını belirterek şöyle buyurmaktadır”:

Zulm eylemez nâsa zerrece Hudâ Lâyık

olduk geldi bize bu şifâ,

Amele göredir herkese cezâ,

Taksîr iden lâ-bud cezâsını bulur. (S: 317)

Diyerek herkesin hareket ve fiillerine göre ceza olacağını, kusurlu hareket eden gerekli cezayı bulur diyerek, insanın bizzat kendisinin fiilleri ile mesuletini doğuracağını gayet açık bir şekilde belirtmektedir. Bu gün modern ceza sisteminde cezaların ferdiliği prensibi olarak anlatılan ve halk deyimini ile her koyunun kendi bacağından asılacağı yani herkesin kendi fiilinin, amelinin mükâfatını veya cezasını göreceğini anlatmaktadır.

Yıllar önce şiirleri ile, bir takım gerçekler; o zamanın bilgi ve imkanı nispetinde; dile getiren Ahmed Kuddûsî’nin, hem dünyayı, hem de ahireti ilgilendiren irşatları ile şiiri yakalamaktaki ustalığı ve ifadedeki derinliği sebebiyle er geç edebiyat tarihimizdeki yerini alacağına inanıyorum.

Yunus Emre âşıkânın serveri

Zümre-i ehl-i sulûkun rehberi.

Anı Mevlânâ Celalüddin över Bî
hisâb sırrın görüben medh ider.

Şeyhi taptuk Emre'dir bil ki anın
Sarı Saltuk şeyhi Taptuk Emre'nin

Belde-i Bor'daki Saltuk türbesi Kim
ziyaret etse kalmaz kürbesi.

Etti Kuddûsi'ye himmet bi şumâr
Bize şâfi kılmış ânı Kirdigâr.
Ahmed Kuddûsî

Nice sultanları üryan etti ışk Hem
nice üryanları hân etti ışk

Dahi nice kâfiri Müslim kılup
Hakyolın anlara âsan etti ışk

Gösterüb Leylâ'yı Mecnun gözine
İşini ah ile efgan etti ışk

İşk-durur Ferhâd'a dağı deldiren
Vamık-ı hem mest ü hayran etti ışk

Hem Zelihâ'yı kılub zâr-u zebun
Kırk sene bed-nam u giryan etti ışk

Ar-u nâmus koymayub Kuddûsî'de
Bir edebsiz pîr u sekran etti ışk
Ahmed Kuddûsî

Ey rahmeti bol padişah Cürmüm ile
geldim sana Ben eyledim hadsiz
günah Cürmüm ile geldim sana

Hadden tecavüz eyledim
Derya-yı zenb'i boyladım
Ma'lûm Sana ki neyledim
Cürmüm ile geldim Sana

Sen'den utanmayub heman
Etdim hatâ gizlü-âyan Urma
yüzüme el-emân
Cürmüm ile geldim Sana.

Aslım çü bir katre meni
Halk eyledin andan beni
Aslım deni fer'im deni
Cürmüm ile geldim Sana

Adın senin Gaffar iken
Ayb örtücü Settâr iken
Kime gidem sen var iken
Cürmüm ile geldim sana

Hiç sana kulluk etmedim
Rah-ı rıza'na gitmedim
Hem buyruğını tutmadım
Cürmüm ile geldim sana

İsyanda Kuddûsî şedid
Kullukda bir battal pelid
Der kesmeyüp Sen'den ümid
Cürmüm ile geldim sana
Ahmed Kuddûsi

